

Dispozitivul

Articolele 5 și 13 din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală coroborate cu articolul 19 alineatul (2) și cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și articolul 14 alineatul (1) litera (b) din această directivă trebuie să fie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale care nu conferă un efect suspensiv de plin drept căii de atac formulate de un resortisant al unei țări terțe împotriva unei decizii de returnare, în sensul articolului 3 punctul 4 din directiva menționată, luată împotriva sa ca urmare a retragerii de către autoritatea competentă a statutului său de refugiat, în temeiul articolului 11 din Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate și, în mod corelativ, nici un drept provizoriu de ședere și la acoperirea nevoilor sale de bază până la soluționarea acestei căi de atac, în cazul excepțional în care acest resortisant, afectat de o boală gravă, poate să fie expus, ca urmare a executării acestei decizii, unui risc serios de deteriorare gravă și ireversibilă a stării sale de sănătate. În acest context, instanța națională sesizată cu un litigiu a cărui soluționare este legată de o eventuală suspendare a efectelor deciziei de returnare trebuie să considere că, din moment ce calea de atac introdusă împotriva deciziei respective conține o argumentație care nu este vădit nefondată, prin care se urmărește să se demonstreze că executarea acestei decizii l-ar expune pe resortisantul unei țări terțe unui risc serios de deteriorare gravă și ireversibilă a stării sale de sănătate, această cale de atac are, de plin drept, un efect suspensiv.

(¹) JO C 44, 8.2.2021.

Recurs introdus la 16 decembrie 2020 de Eleanor Sharpston împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 6 octombrie 2020 în cauza T-180/20, Sharpston/Consiliul și Conferința reprezentanților guvernelor statelor membre

(Cauza C-684/20 P)

(2021/C 310/10)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Eleanor Sharpston (reprezentanți: N. Forwood, Barrister-at-Law, J. Robb, Barrister, J. Flynn, QC, și H. Mercer, QC)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene și Conferința reprezentanților guvernelor statelor membre

Prin Ordonanța din 16 iunie 2021, Curtea (Camera întâi) a respins recursul ca fiind, în parte, vădit inadmisibil și, în parte, vădit nefondat și a hotărât ca recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 16 decembrie 2020 de Eleanor Sharpston împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 6 octombrie 2020 în cauza T-550/20, Sharpston/Consiliul și reprezentanții guvernelor statelor membre

(Cauza C-685/20 P)

(2021/C 310/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Eleanor Sharpston (reprezentanți: N. Forwood, Barrister-at-Law, J. Robb, Barrister, J. Flynn, QC, și H. Mercer QC)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene și reprezentanții guvernelor statelor membre